

РЕШЕНИЕ

№ 37741

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав, в
публично заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **7563** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на “ВОЛФ” АД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] – 50, представлявано от Р. Т. Г. - Юнг в качеството му на изпълнителен директор, срещу Решение № 1040-21-407/26.06.2025 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу задължителни предписания № ЗД-1-21-01887484 15.04.2025г. от контролен орган на ТП на НОИ С. – град. С предписанията на дружеството е указано в качеството му на осигурител да заличи подадените с декларация образец № 1 данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с код за вид осигурен “92” за лицето Н. П. Н. за периода от 01.04.2014 г. до 31.12.2024 г./вкл./, както и да подаде декларация образец № 1 “Данни за осигуреното лице” съгласно Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. в съответната ТД на НАП по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за посоченото в предписанието лице за периода от 01.04.2014 г. до 31.12.2024 г.вкл. с код за вид “01”. Жалбоподателят счита, че решението е неправилно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон и административно-производствените правила. Конкретните оплаквания са за нарушение на изискването за форма, тъй като не били изложени конкретни мотиви защо не се приема, че Н. П. Н. не е „морско лице“ по смисъла на КСО – от една страна, а от друга се оспорва направеният извод от административния орган. Обосновава се, че лицето има такова качество. Прави се възражение за изтекла погасителна давност по отношение на сумите, които могат да бъдат начислени на дружеството вследствие изпълнението на предписанието. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени задължителните предписания. Претендират разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Директорът на ТП на НОИ – С.-град, чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и прави искане същата да бъде отхвърлена. Претендира разноси по делото.

Лицето, за което актът е неблагоприятен – Н. Н., е бил уведомен за акта и му е дадена възможност да се присъедини към оспорването, но той не се възползвал от това свое право, поради което съдът не го е конституирал служебно като страна по делото.

След преценка на събраните по делото доказателства, АССГ, трето отделение, петнадесети състав, приема от фактическа страна за установено следното:

Административното производство е започнало служебно, по повод писмо с вх. № 4022-21-525 28.03.2024 г. от ТП на НОИ – В., съдържащо искане за извършване на проверка на осигурителя „ВОЛФ“ АД относно достоверността на издадено Удостоверение за осигурителен стаж Обр. УП - 3 № 11 от 05.03.2025г. на Н. П. Н. с вписана втора категория труд на основание чл. 2, т. 26 от НКТП, с искане да се уточни член от екипажа на какъв кораб е бил той и вида на превозвания товар за периода от 01.04.2014г. до 01.01.2024г. Удостоверението Обр. УП - 3 № 11 от 05.03.2025г. на Н. П. Н. е било представено по повод подадено заявление от лицето за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

По този повод от ТП на НОИ – С.-град е възложена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „ВОЛФ“ АД от контролен орган на ТП на НОИ – А. Б.. Заповедта за назначаване на проверката е издадена по делегация въз основа на заповед от 18.08.2022г. на директора на ТП на НОИ от директор на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ Е. Л.. В рамките на проверката от осигурителя е изискано да представи доказателства за съществуването на трудовото правоотношение с Н. и неговите елементи, като в частност да представи доказателства за вида на плавателния съд и вида на превозвания товар.

Резултатите от проверката са отразени в Констатилен протокол № КП-5-21-01887462/15.04.2025г. Въз основа на събраните доказателства е прието, че Н. П. Н. е сключил Трудов договор № 120/01.04.2014 г. на основаие чл.70, ал.1 във връзка с чл.68, ал.1, т. 1 от КТ с „ВОЛФ“ АД за длъжност „Моряк“ на пълно работно време. Със Заповед № 253/29.12.2023 г. на основание чл. 325. ал. 1. т. 1 от КТ трудовото правоотношение е прекратено на 01.01.2024г. При извършената проверка в информационната система на НОИ е установено, че на 01.04.2014 г. осигурителят е подал уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключения трудов договор и на 01.01.2024 г. за неговото прекратяване. Прието е за установено още, че за периода от м.04.2014 до м. 12.2023 г. (вкл.) на служителя е начислено и изплатено трудово възнаграждение. Във връзка с установяване на качеството морско лице е събрана е длъжностната характеристика за длъжност: „Моряк“, с код по НКПД 83502006, която е била връчена на служителя срещу подпис, събрано е свидетелство за регистрация от М. регистър за моторна яхта тип „AGATHA“, сертификат за минимален екипаж за яхтата, списък с екипажа на яхтата, сред който на длъжност помощник-механик фигурира Н. , както и свидетелство № 1352 за завършен курс със специална подготовка и придобита правоспособност „Моряк - камериер“ от 29.04.1999 г. без посочен срок на валидност. При анализ на представените документи е направен извод, че лицето няма качеството „Морско лице“ по смисъла на КСО, като не е посочено кое точно изискване на закона се приема за неизпълнено.

Въз основа на констатацията, че Н. не е имал качеството „морско лице“ за обсъждания период на работа, на дружеството като осигурител са дадени процесните задължителни предписания. Със задължителни предписания № ЗД – 1-21-01887484 на жалбоподателя е указано да заличи подадените с декларация образец № 1 данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с код за вид осигурен „92“ (за морските лица) за лицето Н. П. Н. за периода от 01.04.2014 г. до 31.12.2024 г./вкл./, както и да подаде декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице“ съгласно Наредба № Н-13 от

17.12.2019 г. в съответната ТД на НАП по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за посоченото в предписанието лице за периода от 01.04.2014 г. до 31.12.2024 г.вкл. с код за вид "01" (приложим за работници или служители, осигурени по чл. 4, ал. 1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) при един работодател, включително и членове на кооперации, работещи по трудово правоотношение в кооперацията, без обхванатите от следващите кодове). Основанията за издаване предписанията са същите – Н. не е „Морско лице“ по смисъла на КСО. Разпореждането е оспорено по административен ред. В рамките на административното производство пред директора на ТП на НОИ от осигурителя е поискано с нарочно писмо от 11.06.2025г. да представи всички приложими за Н. свидетелства за правоспособност и свидетелства за допълнителна и/или специална подготовка, придобити по реда на Наредбата за компетентността на морските лица по чл. 87 от КТК.

С Решение № 1040-21-407/26.06.2025г. на Директора на ТП на НОИ С. - град подадената по административен ред жалба е отхвърлена. Решението на директора на ТП на НОИ е съобщено на дружеството на 02.07.2024г. Жалбата срещу решението е подадена на 16.07.2025г.

От представените в рамките на административното и в съдебното производство писмени доказателства във връзка с твърдяното качество на Н. като „морско лице“ по смисъла на КСО, съдът приема за установено следното:

Безспорно е, че в периода 01.04.2014 г. до 31.12.2024 г. вкл., Н. е бил нает от дружеството жалбоподател и е осъществявал трудова дейност на длъжност „Моряк“ с място на работа – борда на моторна яхта „А.“, съгласно местоположението ѝ. От представения сертификат за клас на търговска яхта (certificate of class for commercial yachts) RINA №: 81814, N. 81814/V4200/01, издаден от класификационното дружество RINA (Registro Italiano Navale), се установяват следните характеристики на яхтата: Име на кораба: AGATHA, Бивше име: ANNE MARIE, Номер IMO: 9386957, Тип: Моторна яхта (Motorship), Флаг: М., Пристанище на регистрация: В. (Valletta), Дата на построяване: 24 май 2006 г., Дата на въвеждане в експлоатация: 24 май 2006 г., Основни размери: Дължина: 39,60 м, Широчина (макс.): 7,70 м, Газене: 3,70 м, Бруто тонаж: 329 GT, Нетен тонаж: 89 NT, Обща мощност: 4080 kW; Класова нотация: 100–A–1.1, Yacht, unrestricted - Яхта, без ограничения за плаване, Допълнителни класови обозначения: CCL – SBL. Дата на издаване: 15 януари 2013 г., Сертификатът е валиден до: 24 май 2016 г., Място на издаване: П. (Piraeus), Издател: RINA.

Доколкото яхтата е регистрирана под малтийски флаг, посочените в сертификата характеристики следва да се разглеждат в контекста на нормите на М. кодекс за търговски яhti (Commercial Yacht Code, CYC), който определя и правилата за комплектоване на екипажа. Кодексът дефинира „Търговска яхта“ като яхта, която извършва законосъобразна търговска дейност, с обща дължина (LOA) ≥ 15 m, която е сертифицирана съгласно разпоредбите на този кодекс, която се използва търговски за спорт или развлечение, която не превозва товари и която не превозва повече от 12 пътници. Това определение я квалифицира като плавателен съд, който извършва търговска дейност по море, макар и ограничена до превоз на не повече от 12 пътници. По силата на чл. 2 от Maltese Merchant Shipping Act („Ship includes every description of vessel used in navigation“), всеки плавателен съд, използван за морска навигация, представлява морски кораб независимо от вида, размерите или вида на услугата, която извършва. Търговските яhti се вписват в Malta Ship Register, който е част от националния регистър на търговски кораби, поддържан от Transport Malta. Вписването в този регистър им придава статут на „Maltese ship“, подчинен на пълния правен режим на Merchant Shipping Act. Следователно търговската яхта под малтийски флаг има качеството морски кораб по смисъла на малтийското право, тъй като е плавателен съд, използван за морска навигация, обслужва търговска цел и е вписан в регистър на търговски кораби на

държава – членка на ЕС.

На следващо място правното положение на екипажа също се уреждат от закона на знамето, съгласно чл. 12 от Закона за търговското мореплаване. Представеният сертификат за минимален екипаж на „А.“ определя конкретните изисквания за екипажа, като изрично е посочено, че при работа на къси разстояния (Short Range) е допустимо от предвидения основен екипаж да отпаднат вахтен офицер и втори механик и се добави помощник механик. В конкретния случай, в представения списък на екипажа на „А.“ от 30.05.2017г. е видно, че именно в такъв състав (за къси разстояния) е комплектован екипажът на „А.“ и Н. е част от него към 30.05.2017г. като помощник-механик. Зоната за плаване на яхтата при този екипаж, според малтийското право е 60 морски мили от защитеното пристанище (Commercial Yacht Code, CYC).

Представеното свидетелство за правоспособност „Моряк – камериер“ от 29.04.1999г., издадено от Държавна инспекция по корабоплаване на Република България, удостоверява, че Н. е завършил успешно курс със специална подготовка в периода 28.12.1998г. – 07.03.1999г. по одобрена от Държавна инспекция по корабоплаване програма (във версията на английски: Специална професионална подготовка на морски лица). Квалификацията „S.–Steward“ удостоверява подготовка за длъжности като: камериер (steward), помощник в корабната кухня, обслужващ персонал на търговски или пътнически кораби. Свидетелството е без срок на валидност. Издадено е при действието на НАРЕДБА № 6 от 31.08.1988 г. за компетентност на морските лица в Република България, отм. с НАРЕДБА № 6 от 3.08.1999 г. за компетентност на морските лица в Република България.

Представено е свидетелство за правоспособност на името на Н. (на стр. 22), издадено от Република България чрез Изпълнителна агенция „Морска администрация“ за водач на кораб до 40 бруто тона, плаващ по море, с дата на издаване: 18.03.2019 г. и валидно до 18.03.2029 г. Това свидетелство удостоверява, че притежателят му е квалифициран да командва морски кораб до 40 бруто тона (GT), включително яhti и малки търговски съдове, съгласно Наредба № 6 за компетентността на морските лица и изискванията на STCW Конвенцията.

Н. притежава моряшки паспорт, издаден 21.05.2019г. със срок на валидност 21.05.2024г., както и моряшка книжка, издадена от Изпълнителна агенция „Морска администрация“ на 11.10.2013 г. със срок на валидност до: 11.10.2023 г., в която се съдържа един запис – за записване на „А.“ като моряк на 11.10.2013г.

При тези установявания съдът прави следните правни изводи:

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд – София град, трето отделение, петнадесети състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши проверка на обжалвания акт с оглед наведените с жалбата основания и правомощията си по чл. 168, ал.1 от АПК, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

За да прецени законосъобразността на оспореното решение, съдът взе предвид следното:

Нормата на чл. 108, ал.1, т. 3 от КСО предвижда, че контролните органи на Националния осигурителен институт при изпълнение на служебните си задължения имат правомощие да дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и дейността, възложена на Националния осигурителен институт, които подлежат на обжалване по административен ред пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт в четиринадесет дневен срок – чл. 117, ал.1, т. 3 и ал. 2, т. 2., който се произнася с решение, което подлежи на съдебен контрол в четиринадесет дневен срок от съобщаване на решението.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган. Директорът на ТП на НОИ – С.-град е компетентен да се произнесе с решение при оспорване по административен ред на задължителни предписания, издадени от контролните органи на Националния осигурителен институт за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване – чл. 117, ал.1, т. 3 и ал. 2, т. 2 от КСО. Решението е издадено в предвидената от закона форма – писмена, като съдържа мотивите на административния орган за взетото решение. Обстоятелството, че се цитирани множество разпоредби на закона без непосредствен техен анализ не прави крайният извод на административния орган немотивиран.

В хода на административното производство пред контролния орган не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Напротив, дадени са конкретни указания за необходимостта от представяне на доказателства във връзка с качеството на Н. като морско лице.

За да прецени съответствието на акта с материални закон, съдът взе предвид следното:

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 5а от ДР на КСО "Морско лице" е физическо лице, което заема длъжност по трудово правоотношение като член на екипажа на морски кораб, вписан в регистъра на корабите на държава - членка на Европейския съюз, независимо дали се намира на брега или на борда на кораба, притежава свидетелство за правоспособност и свидетелство за допълнителна и/или специална подготовка, придобито по реда на наредбата по чл. 87, ал. 1 от Кодекса на търговското корабоплаване. Тази редакция на КСО е непроменена през целия релевантен период, през който Н. е осигуряван като морско лице.

През този период 2014г. – 12.2023г. са действали различни Наредби по чл. 87, ал. 1 от Кодекса на търговското корабоплаване, а отделно от това режимът е променян няколкократно и преди това, като трябва да се съобразят всички правила, действали от момента на издаване на първото по време свидетелство за правоспособност на Н. като моряк – стюард.

Съдът няма да коментира правилата, които уреждат категорията на положения от Н. труд, която се зачита при пенсиониране, макар това да е направено в мотивната част на административните актове, тъй като това не е пряк и непосредствен предмет на настоящото производство. Възражението за погасителна давност също не може да бъде разгледано в настоящото производство, тъй като чрез процесните задължителни предписания не се установяват непосредствено парични задължения в тежест на дружеството.

В посочените предели на правна преценка, съдът съобрази следното:

Яхта „А.“ следва да се разглежда като морски кораб, вписан в регистъра на корабите на държава - членка на Европейския съюз. Н. включен като част от екипажа на яхтата като помощник механик, а не като моряк, на каквато длъжност е назначен с трудов договор и каквато длъжност е изпълнявал. Затова съдът приема, че не е налице хипотезата, предвидена в закона: Н. не е физическо лице, което заема длъжност по трудово правоотношение като член на екипажа на морски кораб. Той е изпълнявал длъжност различна от тази, на която е посочен като част от екипажа на „А.“ – назначен е като моряк, а не като механик, като какъвто е бил част от екипажа на кораба.

Дори да се приеме, че разпоредбата на § 1, т. 5а от ДР на КСО не изисква подобна връзка и няма пречка Н. да е част от екипажа като помощник механик, но да е в трудово правоотношение на длъжност моряк, която не е част от екипажа на кораба „А.“, Н. не изпълнява останалите изисквания на КСО за „морско лице“ – в рамките на целия период няма валидно свидетелство за правоспособност и свидетелство за допълнителна и/или специална подготовка, придобито по реда на наредбата по чл. 87, ал. 1 от Кодекса на търговското корабоплаване.

Съдът приема, че необходимото свидетелство и свидетелство за допълнителна и/или специална подготовка следва да удостоверяват правоспособност за длъжността, която лицето осъществява

като част от екипажа на кораба – помощник механик. Такава правоспособност дори не се твърди Н. да притежава. На следващо място дори да се приеме, че за изпълнение на критериите на закона е достатъчно лицето да има правоспособност на длъжността „моряк“, тъй като трудовото правоотношение е възникнало за изпълнение на тази длъжност на „А.“, съдът приема, че Н. не притежава валидно свидетелство за правоспособност за длъжността моряк и едновременно с това свидетелство за допълнителна и/или специална подготовка.

Към момента на издаване на свидетелството за моряк-стюард, тази длъжност изобщо не е била сред длъжностите, за които се изисква правоспособност. През 1993г. дори длъжността „моряк“ отпада от корабните длъжности, за заемането на които се изисква съответна правоспособност, видно от действащите във времето редакции на чл. 3 на НАРЕДБА № 6 от 31.08.1988 г. за компетентност на морските лица в Република България - отменена на 21.08.1999 г.

При действието на следващата НАРЕДБА № 6 от 3.08.1999 г. за компетентност на морските лица в Република България – в сила до 23.09.2003 г.) длъжност моряк – стюард, отново не е предвидена като такава, за която се изисква правоспособност (такава е регламентацията в целия период от време до прекратяване на трудовото правоотношение). Сред длъжностите, за които се изисква правоспособност е тази на „моряк“, като изискването за нея е посочено в чл. 43 от Наредбата - длъжността моряк на морски и речни кораби се заема от лица, които имат най-малко основно образование, отбили са военната си служба на кораби от В., на корабите от подразделения на Гранични войски или притежават правоспособност "Водач на плавателен съд до 20 брутo тона" по море или "Водач на малък кораб по р. Д."

В същото време с § 7 от ПЗР на Наредбата е посочено, че признаването на издадените до влизане в сила на тази Наредба свидетелства за правоспособност ще се извършва при установяване съответствие на условията за издаването им на изискванията на Конвенцията STCW 78/95, както следва:

1. за морски лица от "Оперативно" и "Управленско" ниво (с изключение на капитан далечно плаване и корабен механик първа степен) - при явяване на изпит за следваща правоспособност, но не по-късно от 1.1.2001 г.
2. за капитан далечно плаване и корабен механик първа степен и за морски лица от "Изпълнителско" ниво - при подновяване на свидетелството за правоспособност, но не по-късно от 1.1.2001 г.

Нормата на § 8 от ПЗР на Наредбата регламентира, че след 1.1.2001 г. всички морски лица в Република България трябва да притежават свидетелства за правоспособност съгласно тази наредба.

Към момента на назначаване на Н. на длъжност „моряк“ – 2014г., действа НАРЕДБА № 6 от 5.04.2012 г. за компетентност на морските лица в Република България. Съгласно чл. 25 от нея, сред длъжностите в морското корабоплаване за управление и експлоатация на морски кораби, за които се изисква свидетелство за правоспособност и/или свидетелство за професионална компетентност е и тази на „моряк“ – чл. 25, ал.1, т. 6 от Наредбата. Пред минималните изисквания, уредени с наредбата за придобиване на тази правоспособност съдът приема, че притежаваното от Н. свидетелство за завършен курс за моряк-стюард не изпълнява формалните изисквания за която и да е от видовете длъжност „моряк“ по Наредбата. Но дори да се приеме, че Н. е имал такава правоспособност въз основа на свидетелството от 04.1999г. по силата на § 11. от ПЗР на Наредбата свидетелствата за правоспособност, издадени без срок на валидност, са невалидни и се преиздават след представяне на медицинско свидетелство за здравословна годност. Н. до 21.05.2019г. няма каквото и да било друго свидетелство за правоспособност, затова съдът приема, че за времето от назначаването си до 20.05.2019г. Н. не е морско лице, по повод на

извършваната от него работа на „А.“.

На 18.03.2019 г. Н. се сдобива със свидетелство за правоспособност, издадено от Република България чрез Изпълнителна агенция „Морска администрация“ за водач на кораб до 40 бруто тона, плаващ по море и следва да се провери доколко от тази дата до прекратяване на трудовото правоотношение Н. отговаря на дефиницията на § 1, т. 5а от КСО по повод на заеманата от него длъжност. Към този момент действа НАРЕДБА № 6 от 5.04.2012 г. за компетентност на морските лица в Република България.

Нормата на чл. 44 от Наредбата урежда какви други длъжности могат да заемат лицата, притежаващи правоспособност по чл. 33, (каквато е тази на водач на кораб до 40 БТ). Длъжностите са изчерпателно изброени. Сред тези длъжности не е нито механик, нито моряк. При други длъжности – напр. тези по чл. 30 и 31, изрично е предвидено, че лицата, притежаващи правоспособност по чл. 30 и 31, могат да заемат длъжност на кораб, съответстваща на притежаваната от тях правоспособност или по-ниска, в съответствие с посочените в свидетелството за правоспособност ограничения, ако има такива.

Дори да се приеме, че от 18.03.2019г. Н. притежава свидетелство за правоспособност съответно на длъжността, за която е сключено трудовото правоотношение – моряк и дори за длъжността, на която е посочен като част от екипажа на „А.“ – помощник механик, което съдът приема, че не е осъществено, не е налице последното изискване на § 1, т. 5а от КСО – Н. няма свидетелство за допълнителна и/или специална подготовка, което е различно от свидетелството за правоспособност. Нормата на чл. 4, ал. 2 от Наредбата предвижда, че морските лица, които ще работят на морски кораби или кораби за спорт и развлечение, използвани с търговска цел на море, преминават допълнителна подготовка в зависимост от заеманата длъжност съгласно приложение № 1. Допълнителната подготовка може да бъде включена в образователната програма по морски специалности или премината в отделен курс. Допълнителната подготовка се удостоверява с издадено от ИА "МА" свидетелство. Н. не притежава такова свидетелство за допълнителна подготовка и следователно независимо дали свидетелството за водач на кораб до 40 бруто тона, плаващ по море е годно да удостовери съответната правоспособност, той няма качество „морско лице“ по смисъла на КСО.

Наредба № 6 от 5.04.2012 г. за компетентност на морските лица в Република България действа до влизане в сила на НАРЕДБА № 6 от 17.06.2021 г. за компетентност на морските лица в Република България. Новата уредба не променя обсъждания режим. Нормата на чл. 4, ал. 2 също предвижда, че Морските лица, които ще работят на морски кораби или кораби за спорт и развлечение, използвани с търговска цел на море, преминават допълнителна подготовка в зависимост от заеманата длъжност съгласно приложение № 1. Допълнителната подготовка може да бъде включена в образователната програма по морски специалности или премината в отделен курс. Допълнителната подготовка се удостоверява с издадено от ИАМА свидетелство. Т. свидетелство Н. няма, поради което за целия период на работа на борда на „А.“, поради липсата на последното посочено в нормата на § 1, т.5а свидетелство, той няма качеството на морско лице по смисъла на § 1, т. 5а от КСО.

По изложените съображения съдът приема, че издадените задължителни предписания и решението, с които те са оставени в сила са напълно съответни на материалния закон, поради което жалбата срещу него следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника е основателна, предвид нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК. Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да се уважи в размер на 100 лева на основание чл. 143 ал. 3, чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане

на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 143, ал. 3 от АПК, Административен съд – АССГ, трето отделение, петнадесети състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “ВОЛФ” АД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] – 50, представлявано от Р. Т. Г. - Юнг в качеството му на изпълнителен директор, срещу Решение № 1040-21-407/26.06.2025 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА “ВОЛФ” АД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] – 50 да заплати на ТП на НОИ С. – град разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.